

[Elisabeth Bruun Olesen]

det udgangspunkt, vi har, dvs. at VSere, dér hvor vi er, selvfølgelig vil bruge det til at fremme den del af forslaget, vi synes bedst om.

VS støtter, at skolen bliver det offentlige, folkelige alternativ til de mange profitstyrede tilbud, der er i dag, hvor skolens hverdag er opdelt i småbidder, og hvor de behov, eleverne og også voksne for så vidt har for kunstneriske, intellektuelle og kropslige aktiviteter, søges tilfredsstillet andre steder end i skolen. Den proces at gøre skolen til et kulturcentrum eller et af kulturcentre, som det hedder, skal selvfølgelig starte med, at man allerede som skoleelev får et andet forhold til folkeskolen, at man begynder at opfatte den som en institution, der er beregnet til at opfylde behov.

Derfor synes VS selvfølgelig, det er godt, at der nu gives nogle penge til, at folkeskolen kan blive et tilbud til lokalsamfundet om oplysning og foreningsaktiviteter i samarbejde med andre græsrodsorganisationer og andre bevægelser i lokalområdet, forvaltet af brugerne selv.

Det lyder selvfølgelig som nogle smukke fremtidsvisioner, men hvis visionerne skal blive til virkelighed, skal der forsøg i gang, og det åbner det radikale forslag op for. VS mener, at man skal bruge det radikale forslag og bruge de penge, der ligger i det, til at få de forsøg, vi mener skal til for at få skolen i gang i vores retning, og derfor er vi også glade i dag.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Også jeg mener, det er en god dag i dag, men det er også en dyr dag. Derfor synes jeg, vi skal minde hinanden om, at forudsætningen for, at der kommer noget godt ud af det, er, at regeringen og Det Radikale Venstre fortsætter den praksis, at når man bruger penge til nye og tiltrængte foranstaltninger, som vi gør i dag, står vi last og brast om at finde pengene, ellers går landet rabundus.

Den lille bemærkning synes jeg skal med, og det er det, der gør, at hr. Kirkegaard med en vis ret kan sige, at hr. J. K. Hansen kører på fribillet i dag.

Danmark har i forvejen verdens bedst forsynede folkeskole. Kommunerne har på 10 år øget lærerforbruget pr. elev med en tredjedel, altså over 30 pct. Også de seneste 4-5 år

er lærerforbruget steget, på trods af at der er blevet færre elever.

Når Folketinget nu giver 100 mill. kr. pr. år oveni til udvikling af skolen, er det afgørende, at pengene ikke går til de sædvanlige standardforbedringer, som vi har set mange af. Det er vigtigt, at pengene går til virkelig perspektivrige omlægninger, som peger fremad, og som sikrer, at vi på længere sigt får mere for de samme penge.

Et godt eksempel på et sådant fremadrettet, perspektivrigt forsøg er det forslag, der er kommet fra et udvalg om at give flere dansk-timer i 3. og 4. klasse. Ved at give disse ekstra timer kan man overflødiggøre en del af den kostbare specialundervisning, som indebærer en uheldig udskillelse og klientgørelse af børnene. Ved at iværksætte forsøg i den retning kan vi ved hjælp af engangsbeløb over 2, 3, 4 år løfte vores skole over i et bedre spor, hvor der er flere normaltimer og færre specialtimer, så at flere får lidt mere og færre får for lidt.

Det er den type forsøg, som bl.a. og især skal fremmes, altså forsøg, hvor der virkelig sker kvalitative spring, som på længere sigt betaler sig. Pengene skal ikke bruges til at finansiere ganske almindelige yderligere standardforbedringer eller forsøg, som ligger inden for, hvad kommunerne normalt selv finansierer. Og naturligvis er det vigtigt, at vi ikke spiller hasard med børnenes fremtid. Det må være en betingelse for alle forsøg, at de sikrer mindst uændret og helst øget niveau i forhold til de gældende læseplaner.

Hr. J. K. Hansen spurgte, om ikke der hvert år bør gives en oversigt over de forsøg, der gennemføres. Jo, og jeg vil tilføje: det er helt centralt, at der gennemføres en ekstern, altså en udefra kommende, evaluering af disse forsøg. De, der selv har deltaget i forsøgene, vil altid synes, at det var dejligt at få penge til nogle forsøg. Hvis vi virkelig skal vide, om der ligger en kvalitativ forbedring i det også på længere sigt for andre skoler, forudsætter det en ekstern evaluering, og det kan der findes penge til inden for programmet. Det er udtrykkelig aftalt.

Jeg skal ikke deltage i diskussionen om, hvorvidt hr. J. K. Hansen har været udenfor, om han alligevel har været med i ånden på den ene eller den anden måde ved tilblivelsen af dette forslag og ved det meget righoldige betænkingsbidrag, der er udformet. Jeg